

Senden Sonra Anason

– pembemail · 22 Mayıs 2014

Bir yaz akşamı henüz hüzünlerim yokken yanımda gözlerin çıktı karşıma. Belki bir bahar akşamı rastlamamıştım sana ama o şarkılar kadar eskiydi gözlerin. Bütün geçmişi meze yapmış içiyordun bembeyaz bir bardakta. Keşke hep böyle kalabilseydin aklımda.

Hayır hayır artık suçlamıyorum seni. Sadece başka pozlar diyorum vermeseydin hayatıma. Olsun ben sevgiyle sevdim seni yalanlarla değil. Herkes kendi yaptığından sorumluydu eğer benim içim öylesine rahat. Elbette mutluluklarım oldu seninle. Gözlerin yeterdi zaten hep bana. Dilin ne söylemiş duymazdım o zamanlarda. Ben varlığımla büyüdüm bütün anlamlarda. Bu sebeple yine olsa yine büyürdüm demek durumundayım galiba... Büyümemek gibi bir seçeneğim olsaydı mutlaka onu seçerdim sonralarda.

Şimdi diyorsun ne gerek var bunlara. Bence de yoktu ama geçmiş habersizce hortluyor insan hayatında. O zamanlarda boğuluyor insan ama sen korkma, ölüm zaten sen gittiğinde gelmişti bana. Çok yağmurlar biriktirdik birlikte hatırlar mısın? Yolculuklara çıkardık günde bir defa, hayat ile hayal arasında üstelik de bedava. Senden sonra çıkamaz oldum sokaklara uzunca...

Niye gittin diye çok sordum sana ama sen yoktun. Olsan zaten bu soruyu soramazdım değil mi kendime. Hay Allah yine saçmaladım galiba. Neyse... İtiraf etmem gerekirse gözlerini özlüyorum hala ama unutmak üzereyim. Yüzünü birleştiremiyorum bazı zamanlar hafızamda. Bütün yerlerin parça parça aklımda. Bazen oturuyorum deniz kenarında, hayallere dalıyorum tüpsüz. Ne garip bir tek kokun an gibi yanımda. Yerli yersiz yaşardım zaten bu hissi bilirsin senli zamanlarımda da... Anlayacağın hala aynıyım ben. Bıraktığın yerden bakıyorum dünyaya.

Anason kokusunda büyüyen bir yalnızlık bizdeki.
Birbirimize sardığımız ilk bakışın mirasıydı zira..